

Koniec produkcji S-300

#Lotnictwo wojskowe #Przemysł zbrojeniowy 15 sierpnia 2011

Rosyjskie wytwórnie kończą produkcję kompleksów przeciwlotniczych S-300. Ostatnie zestawy tego typu rosyjska armia otrzymała w 1994, teraz kończą się dostawy eksportowe.

Kompleks S-300PMU1

O prawdopodobnym zakończeniu (rozpoczętej w 1978) produkcji kompleksów przeciwlotniczych średniego zasięgu S-300 poinformował były dyrektor generalny koncernu GSKB Almaz-Antiej, a obecnie współprzewodniczący rady obrony powietrzno-kosmicznej Igor Aszurbejli. - *Dostawy kompleksów S-300PM dla armii rosyjskiej zakończyły się około 1994, a teraz kończy się produkcja eksportowa. Niedawno zakończyła się przedostatnia dostawa za granicę, teraz realizowana jest ostatnia* - powiedział.

Rosyjskie WWS dysponują 1900 wyrzutniami S-300PMU, a armia 200 S-300W. Istnieje też wersja okrętowa - S-300F. Kompleksy S-300 różnych odmian stanowią uzbrojenie 18 państw, m.in. Armenii, Azerbejdżanu, Białorusi, ChRL, Chorwacji, Grecji i Syrii. Ostatnim odbiorcą S-300 jest prawdopodobnie Kazachstan. Umowę na ten temat zawarto w 2010. Kazachskie zestawy będą chroniły także terytorium FR, więc dostawa odbywa się na specjalnych warunkach, jest praktycznie bezpłatna dla Astany. Kazachstan uczestniczy w tworzeniu jednolitego systemu obrony przeciwlotniczej WNP. Będą go tworzyć trzy strefy: wschodnioeuropejska, kaukaska i środkowoazjatycka. System tworzony jest od 2007.

Kompleks S-400 Triumf

Ostatni duży kontrakt dotyczący eksportu kompleksów S-300 FR zawarła z Iranem. Mógł on przedłużyć ich produkcję o kilka lat. W grę wchodziło 5 dywizjonów S-300PMU-1 za 800 mln USD. Moskwa musiała się jednak wycofać z realizacji kontraktu, oficjalnie z powodu sankcji nałożonych na Teheran przez ONZ w czerwcu 2010 ([Zamrożone dostawy S-300 do Iranu](#), 2010-06-10), a nieoficjalnie w wyniku tajnego porozumienia z Izraelem ([WikiLeaks: zerwanie kontraktu za technologie](#), 2010-12-01).

Rosja oferuje obecnie zmodernizowane kompleksy S-300 w przetargu ogłoszonym oficjalnie w 2009 przez Turcję ([Turecki przetarg na system obrony powietrznej](#), 2008-05-01). Nie ma jednak praktycznie żadnych szans. Konkuruje bowiem z amerykańskimi PAC-3 Patriot i europejskimi SAMP/T Aster 30 (oraz chińskimi kopiami S-300W - HQ-9). A NATO naciska, by dostawca tak kluczowego systemu uzbrojenia pochodził z kraju Sojuszu.

Zestaw doświadczalny wielofunkcyjnej stacji radiolokacyjnej (MFRŁS) ZRK Morfiej

GSKB Almaz-Antiej nie ma obecnie żadnego zamówienia eksportowego nie tylko na kompleksy S-300, ale i nowsze S-400 ([Triumfator-M w 2015](#), 2010-05-03). Rozmowy na temat ich sprzedaży toczą się m.in. z Białorusią, Turcją i Arabią Saudyjską - na razie bez rezultatu. Kompleksy S-400 są obecnie dostarczane tylko do WWS FR ([Drugi pułk S-400 w służbie](#), 2009-03-17). Dotąd koncern dostarczył dwa pułki po 2 dywizjony (32 wyrzutnie). Program modernizacji SZ FR na lata 2011-2020 przewiduje zakup 56 dywizjonów S-400 po 8 wyrzutni każdy.

Według danych producenta, kompleksy S-400 Triumf mają 3-krotnie efektywność niż S-300. Mają zasięg zwalczania celów aerodynamicznych do 400 km, a taktycznych celów balistycznych do 60 km. Mogą zwalczać rakiety balistyczne o zasięgu do 3,5 tys. km, lecące z prędkością do 4,8 km/s. Są też przystosowane do niszczenia pocisków samosterujących, także klasy *stealth*.

Możliwy wygląd pojazdu bojowego zestawu 42S6 Morfiej z radiolokatorem 29Ja6 na po

Federacja Rosyjska formuje obecnie jednolity system obrony powietrznej. Poza kompleksami S-300 i S-400 mają w jego skład wchodzić zestawy S-500 Triumfator-M, Morfiej i Witjaż. Te ostatnie, od 2014-2015, mają - obok S-400 - zastępować S-300. W tym samym roku mają rozpocząć się dostawy zestawów S-500. Rok wcześniej ma zostać przyjęty do uzbrojenia Morfiej, którego testy państwowe są planowane na 2013.

ZRK 42S6 Morfiej jest opracowywany od 2007. Według sprawozdania za Almaz-Antiej za 2010, powstał dotąd zestaw doświadczalny wielofunkcyjnej stacji radiolokacyjnej, wyposażenie punktu dowodzenia i podwozie dla wyrzutni. Morfiej to mobilny zestaw krótkiego zasięgu wyposażony w unikatowy, nieruchomy radiolokator dookólny 29Ja6. Zasięg Morfieja wynosi 5 km.

Witjaż to modyfikacja S-300. Zwiększono w nim liczbę kanałów naprowadzania i zwalczanych jednocześnie celów. Wyrzutnia mieści 16 pocisków zamiast 4, jak w S-300. Pociski zmodyfikowano, zwiększając m.in. ich zwrotność. Zasięg pozostał podobny jak w S-300PS.

Model zestawu Witjaż

Kompleksy S-500 ([Zbyt wolny rozwój S-500](#), 2009-11-26) mają już za 4 lata wchodzić do systemu obrony Moskwy. Zastąpią wyprodukowane jeszcze w latach 1970. kompleksy antyrakietowe A-135 (jeden z typów stosowanych w nich antyrakiet już został wycofany z uzbrojenia). Różnią się od nich nie tylko nowoczesnością rozwiązań technologicznych, ale i mobilnością. Obecnie trwają prace konstrukcyjne, których finansowanie zapewnia rosyjski MO.

Według Aszurbejliego, następcy S-500, nad którymi prace już trwają, będą bazować w powietrzu. Rosjanie nie zdecydowali się na zbudowanie systemu kosmicznego, a na opracowanie platformy lotniczej przenoszącej pociski przeciwlotnicze i przeciwrakietowe dalekiego zasięgu. Podobnych systemów naziemnych nie będą już projektować.

Kompleks S-300PMU1

O prawdopodobnym zakończeniu (rozpoczętej w 1978) produkcji kompleksów przeciwlotniczych średniego zasięgu S-300 poinformował były dyrektor generalny koncernu GSKB Almaz-Antiej, a obecnie współprzewodniczący rady obrony powietrzno-kosmicznej Igor Aszurbejli. *- Dostawy kompleksów S-300PM dla armii rosyjskiej zakończyły się około 1994, a teraz kończy się produkcja eksportowa. Niedawno zakończyła się przedostatnia dostawa za granicę, teraz realizowana jest ostatnia - powiedział.*

Rosyjskie WWS dysponują 1900 wyrzutniami S-300PMU, a armia 200 S-300W. Istnieje też wersja okrętowa - S-300F. Kompleksy S-300 różnych odmian stanowią uzbrojenie 18 państw, m.in. Armenii, Azerbejdżanu, Białorusi, ChRL, Chorwacji, Grecji i Syrii. Ostatnim odbiorcą S-300 jest prawdopodobnie Kazachstan. Umowę na ten temat zawarto w 2010. Kazachskie zestawy będą chroniły także terytorium FR, więc dostawa odbywa się na specjalnych warunkach, jest praktycznie bezpłatna dla Astany. Kazachstan uczestniczy w tworzeniu jednolitego systemu obrony przeciwlotniczej WNP. Będą go tworzyć trzy strefy: wschodnioeuropejska, kaukaska i środkowoazjatycka. System tworzony jest od 2007.

Ostatni duży kontrakt dotyczący eksportu kompleksów S-300 FR zawarła z Iranem. Mógł on przedłużyć ich produkcję o kilka lat. W grę wchodziło 5 dywizjonów S-300PMU-1 za 800 mln USD. Moskwa musiała się jednak wycofać z realizacji kontraktu, oficjalnie z powodu sankcji nałożonych na Teheran przez ONZ w czerwcu 2010 ([Zamrożone dostawy S-300 do Iranu](#), 2010-06-10), a nieoficjalnie w wyniku tajnego porozumienia z Izraelem ([WikiLeaks: zerwanie kontraktu za technologie](#), 2010-12-01).

Rosja oferuje obecnie zmodernizowane komplekсы S-300 w przetargu ogłoszonym oficjalnie w 2009 przez Turcję ([Turecki przetarg na system obrony powietrznej](#), 2008-05-01). Nie ma jednak praktycznie żadnych szans. Konkuruje bowiem z amerykańskimi PAC-3 Patriot i europejskimi SAMP/T Aster 30 (oraz chińskimi kopiami S-300W - HQ-9). A NATO naciska, by dostawca tak kluczowego systemu uzbrojenia pochodził z kraju Sojuszu.

Zestaw doświadczalny wielofunkcyjnej stacji radiolokacyjnej (MFRŁS) ZRK Morfiej

GSKB Ałmaz-Antiej nie ma obecnie żadnego zamówienia eksportowego nie tylko na komplekсы S-300, ale i nowsze S-400 ([Triumfator-M w 2015](#), 2010-05-03). Rozmowy na temat ich sprzedaży toczą się m.in. z Białorusią, Turcją i Arabią Saudyjską - na razie

bez rezultatu. Kompleksy S-400 są obecnie dostarczane tylko do WWS FR ([Drugi pułk S-400 w służbie](#), 2009-03-17). Dotąd koncern dostarczył dwa pułki po 2 dywizjony (32 wyrzutnie). Program modernizacji SZ FR na lata 2011-2020 przewiduje zakup 56 dywizjonów S-400 po 8 wyrzutni każdy.

Według danych producenta, kompleksy S-400 Triumf mają 3-krotnie efektywność niż S-300. Mają zasięg zwalczania celów aerodynamicznych do 400 km, a taktycznych celów balistycznych do 60 km. Mogą zwalczać rakiety balistyczne o zasięgu do 3,5 tys. km, lecące z prędkością do 4,8 km/s. Są też przystosowane do niszczenia pocisków samosterujących, także klasy *stealth*.

Możliwy wygląd pojazdu bojowego zestawu 42S6 Morfiej z radiolokatorem 29Ja6 na podwoziu BAZ-69092-012

Federacja Rosyjska formuje obecnie jednolity system obrony powietrznej. Poza kompleksami S-300 i S-400 mają w jego skład wchodzić zestawy S-500 Triumfator-M, Morfiej i Witjaż. Te ostatnie, od 2014-2015, mają - obok S-400 - zastępować S-300. W tym samym roku mają rozpocząć się dostawy zestawów S-500. Rok wcześniej ma zostać przyjęty do uzbrojenia Morfiej, którego testy państwowe są planowane na 2013.

ZRK 42S6 Morfiej jest opracowywany od 2007. Według sprawozdania za Almaz-Antiej za 2010, powstał dotąd zestaw doświadczalny wielofunkcyjnej stacji radiolokacyjnej, wyposażenie punktu dowodzenia i podwozie dla wyrzutni. Morfiej to mobilny zestaw krótkiego zasięgu wyposażony w unikatowy, nieruchomy radiolokator dookólny 29Ja6. Zasięg Morfieja wynosi 5 km.

Witjaż to modyfikacja S-300. Zwiększono w nim liczbę kanałów naprowadzania i zwalczanych jednocześnie celów. Wyrzutnia mieści 16 pocisków zamiast 4, jak w S-300. Pociski zmodyfikowano, zwiększając m.in. ich zwrotność. Zasięg pozostał podobny jak w S-300PS.

Model zestawu Witjaz

Kompleksy S-500 ([Zbyt wolny rozwój S-500](#), 2009-11-26) mają już za 4 lata wchodzić do systemu obrony Moskwy. Zastąpią wyprodukowane jeszcze w latach 1970. kompleksy antyrakietowe A-135 (jeden z typów stosowanych w nich antyrakiet już został wycofany z uzbrojenia). Różnią się od nich nie tylko nowoczesnością rozwiązań technologicznych, ale i mobilnością. Obecnie trwają prace konstrukcyjne, których finansowanie zapewnia rosyjski MO.

Według Aszurbejliego, następcy S-500, nad którymi prace już trwają, będą bazować w powietrzu. Rosjanie nie zdecydowali się na zbudowanie systemu kosmicznego, a na opracowanie platformy lotniczej przenoszącej pociski przeciwlotnicze i przeciwrakietowe dalekiego zasięgu. Podobnych systemów naziemnych nie będą już projektować.

Powiązane wiadomości

[Koniec produkcji S-300 \(2011-08-15\)](#)

[Turecki przetarg na system obrony powietrznej \(2008-05-01\)](#)

[Drugi pułk S-400 w służbie \(2009-03-17\)](#)

[Lista życzeń rosyjskich dowódców \(2008-09-23\)](#)

[Zamówienia uzbrojenia w Rosji na 3 lata \(2007-09-14\)](#)

[Zbyt wolny rozwój S-500 \(2009-11-26\)](#)

[Drugi pułk S-400 w służbie \(2009-03-17\)](#)

[Lista życzeń rosyjskich dowódców \(2008-09-23\)](#)

[Nie będziemy tarczą? \(2009-10-19\)](#)

[Radar i jego ochrona \(2007-08-29\)](#)

[ZEA kupiły Patrioty za 3,3 mld USD \(2008-12-20\)](#)

[Zły klimat w USA dla bazy antyrakiet w Polsce \(2009-01-20\)](#)

[Program tarczy zamrożony i anulowany? \(2009-06-06\)](#)

[Patrioty zostaną w Izraelu? \(2009-10-11\)](#)

[Northrop zamiast Boeinga \(2009-10-17\)](#)

[Triumfator-M w 2015 \(2010-05-03\)](#)

[Drugi pułk S-400 w służbie \(2009-03-17\)](#)

[Lista życzeń rosyjskich dowódców \(2008-09-23\)](#)

[Zbyt wolny rozwój S-500 \(2009-11-26\)](#)

Drugi pułk S-400 w służbie (2009-03-17)
Nie będziemy tarczą? (2009-10-19)
Zamrożone dostawy S-300 do Iranu (2010-06-10)
Rosja wywiąże się z umów z Iranem (2010-05-22)
WikiLeaks: zerwanie kontraktu za technologie (2010-12-01)
Izrael ćwiczy atak na Iran (2008-06-21)
Polska bez wyrzutni USA (2009-09-17)
Rozgrywki wokół tarczy antyrakietowej (2007-12-16)
400 mln USD na radar w Europie dla Raytheona (2008-04-20)
Umowa podpisana (2008-08-21)
Czechy czekają na nową administrację (2008-11-18)
Program tarczy zamrożony i anulowany? (2009-06-06)
Rosja kupuje kolejne izraelskie bsl (2009-12-08)
Rosja kupiła izraelskie bsl za 50 mln USD (2009-04-07)
Iran wycofuje Tu-154 z linii lotniczych (2010-08-08)
Rosyjscy piloci muszą opuścić Iran (2010-03-06)
Zamrożone dostawy S-300 do Iranu (2010-06-10)
Rosja nie ustąpi Izraelowi i USA (2010-09-19)
Zamrożone dostawy S-300 do Iranu (2010-06-10)
Rekompensata za S-300 dla Iranu (2010-10-07)
S-300 dla Iranu? (2007-12-28)
Rosyjscy piloci muszą opuścić Iran (2010-03-06)
Zamrożone dostawy S-300 do Iranu (2010-06-10)
Iran wycofuje Tu-154 z linii lotniczych (2010-08-08)
Izraelskie komponenty bsl dla Rosji (2010-10-13)
Oś Tibilisi - Tel-Awiw? (2008-09-04)
Rosja kupiła izraelskie bsl za 50 mln USD (2009-04-07)
Rosja kupuje kolejne izraelskie bsl (2009-12-08)
5 mld rubli zmarnowanych na bsl (2010-04-07)
Rekompensata za S-300 dla Iranu (2010-10-07)
WikiLeaks o wojnie w Iraku (2010-10-24)
18 844 Polaków w Iraku przez 5 lat (2008-10-09)
USA oficjalnie o cywilnych ofiarach wojny w Iraku (2010-10-17)
Dyplomaci zrywają z wojskiem (2010-12-01)
